

Als iemand in God gaat geloven, komt hij uit het donker in het licht. Dat is een duidelijk beeld. Maar hoe duidelijk is dat leven in het licht? Weet een gelovige voortaan altijd precies wat de Heer wil?

Natuurlijk zijn er wel aanwijzingen. Denk aan de tien woorden van het verbond. Maar hoe duidelijk zijn die?

Neem het vierde gebod: gedenk de sabbatdag. Wat betekent dat nu voor ons? Dat wij de sabbat moeten vieren net als Joden dat deden en doen? Of is de zondag in plaats van de sabbat gekomen? Of zijn alle dagen in principe gelijk? Of neem het zesde gebod: niet doodslaan. Wat moet een militair hiermee? Betekent dit gebod pacifisme? En hoe zit het met vragen rond levensbeëindiging?

In sommige kringen lijkt alles heel helder. Wat de leider zegt, dat heeft iedereen te gehoorzamen. Je hoeft dan zelf niet meer na te denken. Onze kerkenraad is wel verweten dat ze zich bezig houdt met vragen die allang een gepasseerd station behoren te zijn. Maar is het waar dat vrouwen een gepasseerd station zijn, als het gaat om hun rol binnen de gemeente? Is mijn homoseksuele zoon een gepasseerd station...?

Hoe gaat nu een apostel als Paulus om met zulke vragen? Als er toch iemand is die alles zeker wist. Zal hij bij bijvoorbeeld zo'n vierde gebod niet even een paar heldere lijnen trekken? Nee, dat doet hij niet! Paulus zegt niet dat er maar één aanvaardbare weg is. Als je God maar kunt danken en eren, ziet Paulus ruimte voor verschillende antwoorden (Romeinen 14).

In verschillende brieven pleit hij voor deze insteek, waarbij de gelovigen onderzoeken wat de Heer wil (Ef.5:10,17), proberen te ontdekken wat Hij wil (Rom.12:2), waarbij ze fijngevoeligheid ontwikkelen (Fil.1:9).

Het bijzondere is, dat deze benadering de gelovigen niet in slaap sust, maar juist des te wakkerder en nieuwsgieriger maakt!

Een gelovige die pasklare antwoorden heeft, kan routineus zijn bijbel trekken en – in slaap sukkelen. Zo'n gelovige hoeft helemaal niet voor alles naar God toe. Hij weet allang hoe het zit en maakt zich nijdig over de serieuze zoekers en ontdekkers van Gods wil.

Criterium is wat Paulus noemt in Rom.14: kan ik God danken en eren met mijn keuzes? Of wat hij noemt in Efeziërs 5: de weg van de liefde, de weg van de kinderen van het licht. Goedheid en gerechtigheid en waarheid.

Wie denkt er bij zulke termen niet onmiddellijk aan Jezus?

Zoals Hij keuzes durft te maken op de sabbatdag of ten opzichte van mensen die vreemd zijn gegaan. Niet geheel volgens de letter maar wel geheel volgens de geest van Gods Woord. Wikkend en wegend.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Even een rondje maken: welk verlangen roept Efeziërs 5:10 in jou op? En wat wil je daarmee gaan doen?
2. Wat is er tegen om bij een probleem gewoon te kijken wat er in de bijbel over staat...?
3. Wat is jouw reactie als gelovigen een verschillend standpunt hebben?
4. Bedenk een actueel probleem en 'omsingel' dat eens vanuit Ef.5:10-9-10. Wat levert dat op?
5. Wat komt over het algemeen krachtiger over: een pasklaar antwoord, of wikkend en wegend?
6. Voor wie meer wil:
 - a. Verzamel eens voorbeelden van Jezus die tegen de letter van de wet in lijkt te gaan. Wat kun je daar van leren?
 - b. Lees en bespreek Rom.12:2 en Fil.1:9-10